

Arrest

nr. 220 986 van 10 mei 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. SAMPERMANS
Koningin Astridlaan 46
3500 HASSELT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 25 maart 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 14 maart 2019, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt verworpen omdat verzoeker uitgesloten wordt van het voordeel van voornoemd artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 april 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor verzoeker en van attaché F. VAN DIJCK, die verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart sedert 1968 als vijfjarig kind in België te zijn aangekomen.
Verzoeker werd tussen 1992 en 2005 zeven maal veroordeeld tot een gevangenisstraf gaande van 15 dagen, over enkele maanden tot enkele jaren.

Tussen 2007 en 2009 bestaat onduidelijkheid of verzoeker zich nog in het land bevond. Hij was immers na penitentiair verlof niet meer teruggekeerd op 16 september 2007 en keerde pas terug op 26 oktober 2009.

Sedert 10 februari 2010 was de verblijfskaart van verzoeker (C-kaart) niet meer geldig.

Op 13 november 2012 werd verzoeker vrijgelaten uit de gevangenis.

Op 16 december 2012 keerde verzoeker naar Turkije terug.

Op 13 februari 2013 diende verzoeker een aanvraag in voor een visum type C, maar dit werd geweigerd op 4 juli 2013 omdat verzoeker volgens de gemachtigde niet in aanmerking kwam voor het recht op terugkeer op grond van artikel 19 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 13 oktober 2014 werd verzoeker ambtshalve geschrapt uit het bevolkingsregister.

Op 26 februari 2018 meldde verzoeker zich bij de gemeente Beringen met een verzoek tot herinschrijving.

Op 9 april 2018 werd de aanvraag tot herinschrijving geweigerd en kreeg verzoeker het bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 20 juli 2018 werd door de politie een administratief verslag opgesteld ten aanzien van verzoeker wegens bezit van verdovende middelen. Hij kreeg ook een herbevestiging van het bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 27 augustus 2018 onderzocht een ambtenaar-geneesheer van de Dienst Vreemdelingenzaken of verzoeker gezien zijn medische situatie kan terugkeren naar Turkije en maakte hiervan een verslag op waarin ze concludeerde dat de noodzakelijke medicatie en opvolging beschikbaar zijn in Turkije.

Op 4 september 2018 stelde de politie wederom een administratief verslag op ten aanzien van verzoeker omwille van illegaal verblijf. De gemachtigde nam die dag een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Hij vocht deze beslissing niet aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

Op 4 september 2018 legde de gemachtigde aan verzoeker een inreisverbod op van 20 jaar (bijlage 13sexies). Het beroep bij de Raad tegen dit inreisverbod werd verworpen bij arrest nr. 216 395 van 6 februari 2019.

De gemachtigde gaf aan verzoeker een brief van 20 september 2018 waarin de Dienst Vreemdelingenzaken, gezien de moeilijke situatie voor verzoeker, een naam en adres van een psychiater heeft kenbaar gemaakt in Turkije met wie een verdere follow-up reeds was afgesproken. De eerste afspraak met deze psychiater werd ook reeds betaald door de Dienst Vreemdelingenzaken. De brief deelt eveneens mee dat verdere follow-up overlegd zal worden na deze eerste consultatie.

Op 22 september 2018 werd verzoeker verwijderd naar Turkije.

Op 20 februari 2019 werd een verslag door de politie opgemaakt wegens illegaal verblijf.

Op 21 februari 2019 nam de gemachtigde de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en werd verzoeker overgebracht naar een gesloten centrum (bijlage 13septies).

Op 27 februari 2019 diende verzoeker een aanvraag in op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 14 maart 2019 heeft de gemachtigde verzoeker uitgesloten van het voordeel van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 27.02.2019 bij onze diensten werd ingediend door :

Ö., A. (R.R.: [...])
nationaliteit: Turkije
geboren te K. K. op [...]1963
Adres: [...] Antwerpen
Verblijvende: Gesloten Centrum Merksplas

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat betrokkene uitgesloten wordt/worden van het voordeel van voornoemd artikel 9ter gezien er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene/n handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4 van de genoemde wet, te weten:

Redenen:

> Dat hij/zij een ernstig misdrijf heeft gepleegd, m.n. betrokkene heeft meerdere strafrechterlijke veroordelingen opgelopen

Op 21.09.1992 werd hij veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 maanden door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen wegens:

- Wapen(s) verweerwapen(s) : het dragen zonder wettige reden zonder vergunning
- Onopzettelijke slagen en verwondingen
- Opzettelijke slagen en verwondingen
- Bedreiging door gebaren of zinnebeelden met een aanslag op personen of eigendommen, strafbaar met een criminele straf.

Op 01.03.1995 werd hij veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 maanden door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen wegens:

- Opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid
- Vernieling of onbruikbaarmaking, met het oogmerk om te schaden, van rijtuigen, wagons en motorvoertuigen.

Op 02.05.1995 werd hij veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaren met uitstel 3 jaren behalve 6 maanden door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen wegens:

- Opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg een ongeneeslijke lijkende ziekte, een blijvende arbeidsongeschiktheid, het volledig verlies van het gebruik van een orgaan of een zware verminking
- Opzettelijke slagen en verwondingen.

Op 19.11.1998 werd hij veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden door de Correctionele Rechtbank van Hasselt wegens:

- Wapen(s) verweerwapen(s) : het dragen zonder wettige reden.

Op 28.04.2000 werd hij veroordeeld tot een gevangenisstraf van 5 jaren door het Hof van Beroep van Antwerpen wegens:

- Mondelinge of schriftelijke bedreigingen, onder bevel of voorwaarde, met een aanslag op personen of eigendommen, strafbaar met een criminele straf (herhaling)
- Wapen(s) verweerwapen(s) : het dragen zonder wettige reden zonder vergunning (herhaling)
- Opzettelijke slagen en verwondingen met als gevolg ziekte of arbeidsongeschiktheid (herhaling)
- Vernieling van afsluiting, verplaatsing of verwijdering van grenspalen en hoekbomen (herhaling)
- Bedreiging door gebaren of zinnebeelden met een aanslag op personen of eigendommen, strafbaar met een criminele straf (herhaling)
- Woonstschennis (herhaling).

Op 07.02.2005 werd hij veroordeeld tot een gevangenisstraf van 15 dagen door de Correctionele Rechtbank van Oudenaarde wegens:

- Opzettelijke slagen en verwondingen (herhaling).

Op 29.06.2005 werd hij veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 jaren door het Hof van Beroep van Antwerpen wegens:

- Onmenselijke behandeling

- *Onterende behandeling*
- *Wederrechtelijke en willekeurige aanhouding of vrijheidsberoving (herhaling).* “

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad wijst er ter zitting ambtshalve op dat uit de informatie die hij heeft verkregen op grond van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet verzoeker naar Turkije werd verwijderd op 20 april 2019.

Artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat:

“De beroepen bedoeld in artikel 39/2 kunnen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang.”

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggesproken naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Bovendien dient erop gewezen te worden dat het actueel karakter van het belang inhoudt dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid), in *Administratieve Rechtsbibliotheek*, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 254.)

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 20 april 2019 werd overgebracht naar Turkije.

Zoals verweerder ter zitting stelt, voorziet artikel 9ter van de Vreemdelingenwet een procedure waarbij *de in België verblijvende vreemdeling* een machtiging tot verblijf om medische redenen kan aanvragen. *In casu* verblijft verzoeker niet meer in België waardoor hij om die reden reeds niet in aanmerking komt voor de voormelde procedure voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Ter zitting werd aan de raadvrouw van verzoeker gevraagd of zij het actueel karakter van het belang kan aantonen ondanks de repatriëring. Immers wanneer het belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (RvS 18 december 2012, nr. 221.810 en RvS 13 februari 2015, nr. 230.190).

De raadvrouw stelt ter zitting dat zij niet anders kan dan volharden aangezien zij geen ander mandaat heeft verkregen van de dominis litis. Ze stelt zich de vraag of deze op de hoogte is van de verwijdering van verzoeker.

Wat betreft het op de hoogte zijn van de verwijdering, blijkt dat dit reeds gebeurde op 20 april 2019, dus indien de dominis litis contact onderhield met zijn cliënt, of navraag had gedaan in het gesloten centrum kon hij dit weten. Bovendien blijkt dat dezelfde dominis litis ook het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 21 februari 2019, weliswaar niet volgens de dringende procedure, heeft aangevochten voor de Raad. Bijgevolg was hij van een nakende gedwongen verwijdering op de hoogte. Het feit dat de raadvrouw ter zitting geen ander mandaat heeft gekregen van de dominis litis volstaat niet om het actueel belang bij de huidige procedure aan te tonen.

Geheel ten overvloede merkt de Raad op dat op 27 augustus 2018 een ambtenaar-geneesheer van de Dienst Vreemdelingenzaken onderzocht of verzoeker gezien zijn medische situatie kan terugkeren naar Turkije en maakte hiervan een verslag op waarin ze concludeerde dat de noodzakelijke medicatie en opvolging beschikbaar zijn in Turkije. Eveneens ten overvloede blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken

bij een eerdere zeer recente verwijdering van 22 september 2018 concrete voorzorgsmaatregelen had genomen door aan verzoeker een brief van 20 september 2018 te geven waarin de Dienst Vreemdelingenzaken, gezien de moeilijke situatie voor verzoeker, een naam en adres van een psychiater heeft kenbaar gemaakt in Turkije met wie een verdere follow-up reeds was afgesproken. De eerste afspraak met deze psychiater werd ook reeds betaald door de Dienst Vreemdelingenzaken. De brief deelt eveneens mee dat verdere follow-up overlegd zal worden na deze eerste consultatie.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk wegens gebrek aan actueel belang.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien mei tweeduizend negentien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES